

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobce

Zemědělské družstvo Měčín, družstvo, IČ: 00116858
se sídlem Měčín 202, Měčín
zastoupen zmocněncem JUDr. J. V.
trvale bytem Š. 60, K.

proti

žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č.j. 120/520/15 7205/ENV/15,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č.j. 120/520/15 7205/ENV/15, se ruší
a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000,- Kč k rukám zmocněnce žalobce JUDr. J. V. ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný změnil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Plzeň (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 1. 2015, č.j. ČIŽP/43/OOH/SR02/1319504.003/15/ZLP, jímž byla žalobci uložena následující opatření a lhůty pro zjednání nápravy:
 1. Do 120 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vyklizení veškerých odpadů (minimálně 1200 – 2000 tun odpadní zeminy a kamenivo s významnými příměsemi demoličních odpadů) neoprávněně navezených žalobcem na stavební parcelu č. 124 „bývalý silážní žlab“ p.p.k. 1423, 1424/2, 1426 v k. ú. Radkovice u Měčina (na konci obce Osobovy) a jeho předání oprávněné osobě.
 2. Do 5 dnů od splnění bodu 1. rozhodnutí doložit na adresu správního orgánu I. stupně způsob dokladující naložení s tímto odpadem.
2. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že vypustil text „následující opatření a lhůty pro zjednání nápravy“ a nahradil jej textem „dle § 76 odst. 1 písm. c) zákona následující opatření a lhůty pro zjednání nápravy“. Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce v podané žalobě namítal promlčení uložení opatření a lhůty pro zjednání nápravy. Tvrdil, že jej lze uložit pouze současně s rozhodnutím o uložení pokuty dle § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o odpadech“). Dle § 67 odst. 1 zákona o odpadech může být pokuta uložena jen ve lhůtě tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. K porušení povinnosti mělo dojít v dané věci v době od 24. 2. do 10. 3. 2012; tudíž promlčení nastalo dne 10. 3. 2015, a opatření v dané věci tak uloženo být nemohlo.
4. V obecné rovině namítal, že rozhodnutí správních orgánů bylo vydáno v rozporu se zákony České republiky a souvisejícími akty Evropské unie. Tvrdil, že mu byly stanoveny povinnosti v rozporu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon); zákonem č. 254/2001 Sb., vodní zákon; zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny; zákonem č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí; zákonem č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě; zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník; a zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Provedení opatření musí předcházet vypracování pasportu nebo základní dokumentace, projednání záměru a související dokumentace s dotčenými orgány a dotčenými subjekty, uzavření příslušných smluv a vydání povolení terénních úprav a souvisejících stanovisek a

souhlasů dotčených orgánů, a žalobce tak nemůže provést uložené opatření, aniž by jmenované zákony porušil.

5. Vytkl správním orgánům, že rozhodnutí je zjevně vnitřně rozporné a právně či fakticky neuskutečnitelné, a tudíž nicotné. Z rozhodnutí není patrné, kde má být vyklizení provedeno, když nesouhlasí parcely; dále není zřejmé, zda se jedná o celé parcely nebo jejich část; jak lze odlišit původní terén a navážku; v jakém rozsahu má být navážka odklizená, neboť popis je nepřesný a matoucí; a jaká jsou následná opatření. Nebyly stanoveny ani lhůty k řádnému projednání celého záměru ani v jakém rozsahu budou chráněna práva a zájmy dotčených orgánů a dotčených subjektů.
6. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 6. 2015 uvedl, že ani lhůta pro uložení opatření a ani lhůty k nápravě v době vydání napadeného rozhodnutí neuplynuly marně. Správní delikt žalobce dle § 66 odst. 4 písm. b) zákona o odpadech nespočíval jen v dopravě odpadu ve dnech 24. 2. až 10. 3. 2012, nýbrž i v odstraňování odpadu v zařízení, které není schválené dle § 14 odst. 1 zákona o odpadech. Doprava i odstraňování odpadu jsou nakládáním s odpadem dle § 4 odst. 1 písm. e) zákona o odpadech, a tudíž protiprávní jednání žalobce neskončilo spolu s ukončením dopravy odpadu, nýbrž pokračovalo vyvoláním protiprávního stavu odstraněním odpadu uložením na dané místo, který nadále trvá. V případě trvajícího správního deliktu běží lhůta pro uložení pokuty až od ukončení deliktního jednání, tedy až od odstranění protiprávního stavu žalobcem.
8. Odmítl, že by nutil žalobce k porušení právních předpisů. Odstranění protiprávního stavu, který žalobce vyvolal, považoval za legitimní požadavek, přičemž bylo na žalobci, jakým způsobem povinnost uloženou opatřením k nápravě splní. Co se týče lhůty, žalovaný poukázal na možnost jejího prodloužení, o čemž v rozhodnutí žalobce vyrozuměl.
9. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.
10. Žalobce v replice ze dne 10. 8. 2015 uvedl, že kontrolou jakostních parametrů bylo potvrzeno, že nedošlo ke kontaminaci zeminy a nejedná se o nebezpečný odpad. Uvedl, že provedením zásypu bývalé silážní jámy a rekultivací okolí došlo k provedení vhodných terénních úprav a zvýšení hodnoty pozemků.
11. Žalobce k podané žalobě přiložil svou žádost o souhrnnou informaci k záměru terénní úpravy na pozemcích č. st. 124, poz. parc. č. 1423, 1424/2 a 1426 v k. ú. Radkovice u Měčina v rozsahu minimálně 1200 až 2000 tun odpadní zeminy a kameniva, které mají být z dotčených pozemků odtěženy, adresovanou Městskému úřadu Klatovy. Dále k vyjádření ze dne 10. 8. 2015 žalobce doložil Odborné vyjádření č. 10/15 ve věci posouzení kontaminace lokality u obce Osobovy zpracované dne 8. 8. 2015 Ing. Z. Č., CSc. Z odborného vyjádření vyplývá, že zemina použitá pro zásyp bývalé silážní jámy v lokalitě Osobovy ne zcela naplňuje jakostní parametry dané vyhláškou Ministerstva životního prostředí č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu, ve znění rozhodném (dále jen „vyhláška ministerstva č. 294/2005 Sb.“).

III.

Obsah správního spisu

12. Rozhodnutím ze dne 5. 1. 2015 správní orgán I. stupně uložil žalobci opatření a lhůty pro zjednání nápravy spočívající ve vyklizení odpadů neoprávněně navezených žalobcem na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

stavební parcelu č. 124 „bývalý silážní žlab“ p.p.k. 1423, 1424/2, 1426 v k. ú. Radkovice u Měčina (na konci obce Osobovy) a jeho předání oprávněné osobě ve lhůtě 120 dnů od právní moci rozhodnutí; a současně uložil žalobci povinnost doložit správnímu orgánu I. stupně způsob naložení s tímto odpadem ve lhůtě 5 dní od předání odpadu oprávněné osobě. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně vycházel ze skutečností zjištěných během místního šetření provedeného dne 19. 11. 2013. Přičemž konkrétně zjistil, že bývalá silážní jáma je zavezena a na povrchu se nachází zemina a kamení s příměsí úlomků cihel a betonů, povrch je jiného charakteru a vzhledově je méně kvalitní než povrch okolního pole a nachází se tam vegetace ozimů menšího a slabšího vzrůstu. Dále ve věci vycházel z vyjádření žalobce ze dne 10. 9. 2012 a ze dne 21. 11. 2013, dle nichž bylo do bývalé silážní jámy navezeno 1000 – 1200 m³ materiálu skládajícího se z odtěženého jílu s možností malého množství příměsí cihel a betonu; k dispozici měl i geodetické zaměření bývalého silážního žlabu, při geodetickém zaměření byly vyznačeny vnější hranice silážního žlabu a jeho osa; rovněž přihlédl k výsledkům zkoušení vzorků akreditovanou laboratoří, které byly odebrány z předmětné lokality dne 9. 12. 2013. Měl za prokázané, že do bývalé silážní jámy byly neoprávněně uloženy odpady (zemina a kamenivo s významnými příměsemi demoličních odpadů) a nikoli čistá zemina a kamení bez antropogenního vlivu. Uvedl, že opatření je žalobci ukládáno zejména z důvodu, že uložené odpady představují vážné zdravotní riziko a přímo ohrožují životní prostředí a zdraví lidí, neboť bylo zjištěno překročení limitů u arsenu a polycyklických aromatických uhlovodíků (suma PAU) v odebraných vzorcích; odebrané vzorky nevyhovují vyhlášce ministerstva č. 294/2005 Sb.

13. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný dne 9. 4. 2015 žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaný se ztotožnil s posouzením věci správním orgánem I. stupně. Zdůraznil zejména velké koncentrace PAU zjištěné z odebraných vzorků, které jsou schopné dlouhodobě přetrvávat v životním prostředí, z hlediska zdraví projevují toxické, karcinogenní a mutagenní vlastnosti, řadí se mezi perzistentní organické postulanty (tzv. POPs) a mohou negativně ovlivnit jakost podzemních vod. Konstatoval, že skrze zemědělské plodiny pěstované na upraveném pozemku se mohly PAU dostat do potravinového řetězce. Uvedl, že žalobce v odvolání nekonkretizoval, v rozporu s jakými zákony je rozhodnutí správního orgánu I. stupně a jak zasahuje do zájmů chráněných těmito zákony. Dle žalovaného správní orgán I. stupně jednal v souladu se zákonem, když uložil opatření směřující k nápravě daného stavu, tedy odstranění navezených zemin, které lze kvůli obsahu PAU považovat za nebezpečné odpady. Rozhodnutí nepovažoval ani za nicotné, neboť správní orgán I. stupně měl pravomoc opatření pro zjednání nápravy uložit. Správní orgán I. stupně mohl stanovit opatření k nápravě, není však povinen opatření projednat s jinými orgány veřejné správy. Žalobce však je povinen postupovat dle platných zákonů, tj. například sám projednat rekultivaci území s příslušnými orgány a vlastníky pozemku. Stanovenou lhůtu považoval žalovaný za dostatečnou, přesto poukázal na § 39 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“), dle něhož lze požádat o její prodloužení.

IV.

Posouzení žaloby

14. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

15. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
16. Žaloba není důvodná.
17. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
18. Podle § 67 odst. 1 zákona o odpadech řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl; pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.
19. Podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech inspekce ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 až 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím.
20. Zásadní žalobní námitkou byla námitka nemožnosti správních orgánů uložit opatření k nápravě z důvodu uplynutí zákonem stanovené lhůty pro uložení pokuty za správní delikt spáchaný dle zákona o odpadech. Soud zdůrazňuje, že žalovaný před tím, než žalobou napadeným rozhodnutím žalobci uložil provést nápravné opatření v dané věci, vydal rozhodnutí ze dne 9. 4. 2015, č.j. 119/520/15 7204/ENV/15, jímž za stejné jednání uložil žalobci pokutu; tedy správní orgány nejprve rozhodly o uložení sankce žalobci za porušení povinností stanovených zákonem o odpadech a teprve následně rozhodly o uložení nápravných opatření ve věci. Přičemž Městský soud v Praze rozsudkem pod sp. zn. 5 A 92/2015 zrušil rozhodnutí žalovaného o uložení pokuty z důvodu uplynutí objektivní prekluzivní lhůty pro vydání rozhodnutí dle § 67 odst. 1 zákona o odpadech řízení.
21. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2016, č.j. 3 As 103/2015 – 69, v němž soud podrobně vyložil ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech ve vztahu k možnosti ukládání nápravných opatření následovně: *„Je tedy zřejmé, že pokud nápravné opatření navazovalo na rozhodnutí žalovaného o uložení sankce za překročení maximální kapacity sběrného dvora stěžovatele, městský soud musel vycházet i ze zjištění provedených v předchozím řízení o uložení sankce za správní delikt. Tato dvě řízení není možné od sebe oddělovat a ignorovat tak jejich vzájemnou logickou i faktickou souvislost a návaznost. Existence uvedené návaznosti vyplývá i z dikce a smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech, podle něhož inspekce „ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 až 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím.“*
22. Výše uvedené judikатурní závěry Nejvyššího správního soudu lze plně vztáhnout i na nyní posuzovanou věc. Soud je tedy při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, jímž právě byla uložena nápravná opatření, povinen vycházet z jeho návaznosti na předchozí rozhodnutí o uložení pokuty za porušení povinností stanovených zákonem o odpadech. Jelikož Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č.j. 119/520/15 7204/ENV/15, jímž byla za stejné protiprávní jednání uložena žalobci pokuta; pak s ohledem na absenci návaznosti žalobou napadeného rozhodnutí na rozhodnutí o uložení pokuty ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech, soudu nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí zrušit. Pokud totiž z důvodu zániku trestnosti jednání

žalobce v důsledku uplynutí zákonem stanovené objektivní prekluzivní lhůty nebylo možné žalobci uložit pokutu za vytýkané jednání, nebylo pak ani následně možné za totéž jednání žalobci uložit nápravné opatření.

23. S ohledem na výše uvedený právní názor o nemožnosti vydání žalobou napadeného rozhodnutí se soud pro nadbytečnost nezabýval dalšími žalobními námitkami.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč. Soud tak uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám jeho zmocněnce JUDr. J. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. února 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.